

повинен вирішити до кінця суд, який порушив провадження у справі з дотриманням правил підвідомчості.

Заслуговую на увагу, досвід німецьких судів, коли виникають труднощі у визначенні підвідомчості справ різним судам «Для того, щоб громадянин, який подає позов, не залишився без підтримки, якщо суд в який він звернувся, виявився неспроможним, конституція встановлює, що судовий розгляд справи існує в будь-якому випадку, це означає, що суди не мають права ухилитися від своїх обов'язків проголошуючи себе неспроможними в професійному чи територіальному відношенні та направляти справу в інший суд. У такому випадку автоматично стає спроможним інший суд, який не може в свою чергу направити справу далі, як і у випадку, якщо він дійсно неспроможний» [4].

Таким чином, подальше підвищення ролі суду, суддів, усієї системи українського правосуддя потребує синхронізації й єдності чинного господарського процесуального законодавства. Проведений аналіз свідчить про необхідність проведення досліджень із питань визначення ознак та цілей підсудності, підстав визначення підвідомчості. Необхідно розробити та законодавчо закріпити поняття «підвідомчість спорів» та «підсудність спорів», що дозволить уникнути численних помилок як з боку суду, так і юристів-практиків, зробіть процесуальне законодавство більш зрозумілим і доступним.

Список використаних джерел:

1. Тищенко П.М. Проблеми судової підвідомченості. Х., 2003. – 37 с.
2. Прутика М. Д., Тітов М. І., Шербина В. С. Арбітражний процес. Х., 2001. – Ч. 2. – 432 с.
3. Щодо використання термінів «підвідомчість», «компетенція», «юрисдикція» та «підсудність спорів» у господарському процесуальному законодавстві / Н. Петренко / Підприємництво, господарства і право. – 2012. – № 5 – с. 70-72.
4. Проблеми, що виникають у процесі визначення підвідомчості справ за участю сільськогосподарських підприємств / О.Гласова / Підприємництво, господарства і право. – 2004. – № 8 – с. 21-24

ПРОБЛЕМИ УКЛАДАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ ДОГОВОРІВ У СПРОЩЕНИЙ СПОСІБ

Серета Анна Петрівна, студент магістратури навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Загорняк Н.Б.*

Одним із найважливіших регуляторів господарських правовідносин є господарський договір, укладання якого тягне за собою відповідні правові наслідки. Сучасний стрімкий розвиток технологій надає можливість суб'єктам господарювання укладати договори різними способами – шляхом листування, телеграмами, факсограмами тощо. Проте наразі є проблема законодавчого регулювання укладання договорів у такий спосіб.

Загальний порядок укладення господарського договору визначений у ст. 181 Господарського кодексу України [1]. Дана стаття також закріплює можливість укладення господарського договору у спрощений спосіб, який дістав поширення у діяльності суб'єктів господарювання, бо є досить зручним та заощаджує час. Проте, вивчення чинного законодавства та практики його застосування свідчить про наявність проблем, які пов'язані з укладанням господарських договорів у спрощений спосіб.

Питання укладення господарських договорів досліджували такі вчені-юристи як М.І. Брагінський, О.А. Беляневич, С.М. Бервено, С.О. Теньков та інші, але наразі наукових надбань щодо укладання господарських договорів у спрощений спосіб недостатньо.

Згідно зі ст.181 Господарського кодексу України укладення господарських договорів у спрощений спосіб можливо шляхом:

– обміну сторонами декількома документами (листи, факсограми, телеграмами, телефонограмами);

– підтвердження прийняття до виконання замовлень.

Проте Господарський кодекс України не закріплює умов, які мають бути дотримані, щоб господарський договір вважався укладеним у письмовій формі. Виходячи з положень ст. 207 Господарського кодексу України, суть письмової форми договору зводиться до фіксації домовленостей сторін на певному матеріальному носії (документі). При цьому, якщо договір

укладається юридичними особами, то для надання йому письмової форми він має бути підписаний та скріплений печаткою.

Як слушно підкреслюється у літературі, якщо договір укладається у спрощеній формі, слід враховувати, що у документах, якими обмінюються сторони, мають міститися всі істотні умови договору певного виду [2, с.313].

У випадку укладення господарського договору шляхом обміну сторонами декількома документами, вони будуть у сукупності являти собою письмову форму договору, якщо їх зміст відповідає оферті та акцепту [3].

Укладання господарського договору шляхом підтвердження прийняття до виконання більш невизначеним способом з правової точки зору. Труднощі застосування цього способу полягають у першу чергу у тому, що законодавстві не визначено яким чином повинно здійснюватися підтвердження прийняття до виконання. У доктрині господарського права є думка, що сутність цього способу укладання господарського договору полягає у тому, що одна сторона направляє іншій стороні пропозицію укласти договір, а інша сторона надає згоду на укладання договору шляхом вчинення дій відповідно до вказаних у пропозиції умов [4, с. 819]. Наприклад, одна сторона направляє іншій рахунок-фактуру на оплату робіт, зміст якого відповідає оферті, а інша сторона сплачує цей рахунок, тобто приймає до виконання. В той же час, таке трактування не є безспірним, оскільки ч.1 ст.181 ГКУ вказує не на виконання, а на підтвердження прийняття до виконання.

Таким чином, недостатня конкретизація положень ч.1 ст.181 ГКУ та відсутність будь-яких роз'яснень щодо практичного застосування даної норми ставить під сумнів ефективність її дії та не є оптимальною з точки зору законодавчої техніки. Тому цілком логічним є усунення цього недоліку шляхом виокремлення даного способу укладання господарського договору в окрему статтю ГКУ з подальшою конкретизацією норми. Тобто необхідно передбачити такий спрощений спосіб укладання господарського договору, як підтвердження прийняття до виконання замовлення наступним чином: підтвердженням прийняття до виконання оферти є дії по виконанню в повному обсязі вказаних в оферті умов договору (відвантаження товарів, надання послуг, виконання робіт, сплата відповідної суми і т.п.). Якщо договори будуть укладатися у такий спосіб, то не виникатиме сумнівів щодо додержання письмової форми сторонами.

Список використаних джерел:

1. Господарський кодекс України: Прийнятий Верховною Радою України 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003. № 18, с. 144.
2. Науково-практичний коментар Господарського кодексу України / кол. авт.: Г. Л. Знаменський, В. В. Хахулін, В. С. Щербина та ін.; за заг. ред. В. К. Мамутова. – К.: Юрінком Інтер, 2004. – 688 с.
3. Роз'яснення Вишого арбітражного суду України «Про деякі питання практики вирішення спорів, пов'язаних з визнанням угод недійсними»: від 12.03.1999 р., № 02-5/111 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=v_11180099&c=1#Card.
4. Серебрякова Ю. О. Особливості укладання господарських договорів у спрощеній формі // Ю. О. Серебрякова // Форум права. – 2010. – № 4. – с. 825.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В КАПІТАЛЬНОМУ БУДІВНИЦТВІ

Лучка Галина Михайлівна, студент магистратури навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Загорняк Н.Б.*

За умов ринкових відносин інвестиції відіграють важливу роль у будь-якій галузі, а особливо у капітальному будівництві, оскільки саме воно забезпечує здійснення розширеного відтворення виробничого потенціалу країни в цілому і кожного окремого підприємства. Як один із важелів який складає основу матеріальної бази суб'єкта господарювання, і інвестиційно-виробничої діяльності капітальне будівництво забезпечує формування й розвиток виробничого потенціалу, матеріальної сфери і інфраструктури. Капітальне будівництво стосується не тільки виробничої сфери, а й не виробничої, а саме будівництва житлових споруд.